

Udgifter, end det sikkert oprindelig var tilsigtet. Jeg kan ikke se rettere, end at det oprindelig kun var Hensigten med den paagældende Bestemmelse at give Sygekassemedlemmer, som bliver syge under et midlertidigt og kortvarigt Ophold andetsteds, denne Ret, men nu gælder der den Praksis, som Fortolkning har gennemført, at ogsaa Sygekassemedlemmer, der i syg Tilstand forlader deres Hjem for at indlægges paa et Sanatorium, en Kuranstalt eller lignende og der maaske paa Grund af deres mindre Modstandsevne bliver angrebet af en anden Sygdom, der nødvendigvis Ophold paa et Sygehus, ogsaa kan fordrø sig indlagt til nedsat Betaling. Denne sidste Bestemmelse er af ikke ringe Betydning for de Sygehuse, i hvis Nærhed Sanatorier og andre lignende Anstalter er beliggende. Det er jo Anstalter, som samler Patienter fra store Dele af Landet, og det er nu altsaa paalagt disse i Nærheden liggende Sygehuse at modtage til nedsat Betaling Patienter, der maaske et helt Aar eller endnu længere opholder sig disse Steder, naar de angribes af en Sygdom, der er uden Forbindelse med deres oprindelige Sygdom, og deres Helbred ikke muliggør en Transport til deres Hjemsteds Sygehus, hvilket i øvrigt som Regel er Tilfældet.

Den gældende Fortolkning er uheldig af to Grunde. Den aabner for det første Adgang til megen Tvivl og Tvist om, hvorvidt der i et givet Tilfælde skal gives Sygehusbehandling til nedsat Takst eller ikke, idet dette jo, som nævnt, afhænger af, om den foreliggende Sygdom har Forbindelse med Patientens oprindelige Sygdom eller ikke, noget, om hvilket der kan være meget delte Meninger i visse Tilfælde hos Kurlægen og Sygehusets Overlæge, og som altsaa kan bero paa et Skøn. Det afhænger endvidere af, om Patienten kan taale Transporten til Hjemstedets Sygehus eller ej, hvilket atter beror paa et Skøn. Med andre Ord, der er aabnet Adgang til stor Diskussion, Tvivl og Tvist mellem de paagældende interesserede Parter. Men dernæst paafører den Praksis, der her er ved at udvikle sig, de paagældende Sygehuse og derigennem disses Ejere, Amts- og Bykommunerne, meget betydelige Udgifter ved en Forhøjelse af Driftsunderskuddet. Der er adskillige Steder ikke saa ganske faa af disse tilrejsende og svagelige Patienter, som indlægges til Behandling paa det offentlige Sygehus fra en i Nærheden beliggende Kuranstalt eller Sanatorium. Og jeg kan ikke tro, at man ved at tilføje Sygekasseloven denne i sig selv meget

værdifulde og nyttige Ændring skulde have villet paaføre visse af Sygehuseene en følelig Ekstraudgift fremfor andre alene paa Grund af deres Beliggenhed. Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Minister, at denne Fortolkning tages op til en fornyet Overvejelse. Den trænger i Virkeligheden meget dertil. Den naturligste Ændring vilde — saaledes forekommer det mig — være den, at Sygekasserne for de af deres ubemidlede Medlemmer, der som syge forlader deres Hjem for at indlægges paa en Helbredelsesanstalt, og som derfra kommer over til kommunale Sygehuse, der betaler fuld Takst som for andre Patienter fra andre Amter, men at de derefter af det Amt eller den By, hvor de paagældende hører hjemme, modtager Dækning for den Merudgift, der derved paaføres dem. Jeg vil altsaa gerne bede den højtærede Minister om at søge tilvejebragt en mere rimelig og mere retfærdig Ordning af dette Forhold end den, der i Øjeblikket er gældende.

Jeg vil dernæst bede den højtærede Landbrugsminister overvaage, at det aarlige Skovningsarbejde i Statens Skove og Plantager i højere Grad end hidtil bliver forbeholdt Egnens gifte og bosiddende Arbejdere og smaa Jordbrugere. I Tider som dem, vi i Øjeblikket gennemlever, hvor det egentlige Lønarbejde ogsaa paa Landet er stærkt begrænset, er der ikke megen Mening i, at hjemmeboende Gaardmandssønner, ja i nogle Tilfælde selve Husbonden med sin Karl, samt unge, ugifte Mennesker i stort Tal skal tage Del i Skovarbejdet fra Vinterens Begyndelse, saaledes at dette Arbejde, slipper op efter ganske kort Tids Forløb. De Arbejdere og de Smaaahusmænd, der Vinteren igennem paa disse Egne har svært ved at finde andet Arbejde end Skovarbejde bliver derved i de sidste Maaneder af Vinteren meget daarligt stillede. Jeg kan, hvis den højtærede Minister maatte ønske det, nævne Eksempler paa, at indtil en Trediedel af Arbejdsstyrken i en stor Statsplantage er sammensat af de Folk, jeg nys nævnte. Og jeg haaber, at den Paatale, jeg her giver af dette Forhold, vil være tilstrækkelig Anledning for den højtærede Minister til at lade Forholdet undersøge og, hvor det maatte vise sig at være nødvendigt, give de paagældende Arbejdsledere Paalæg om at bruge en anden Fremgangsmaade ved Antagelse af den fornødne Arbejdskraft.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt fremsatte forleden nogle Betragtninger over Kommunernes Finanser og kom herunder navnlig ind paa den amtskommunale Be-